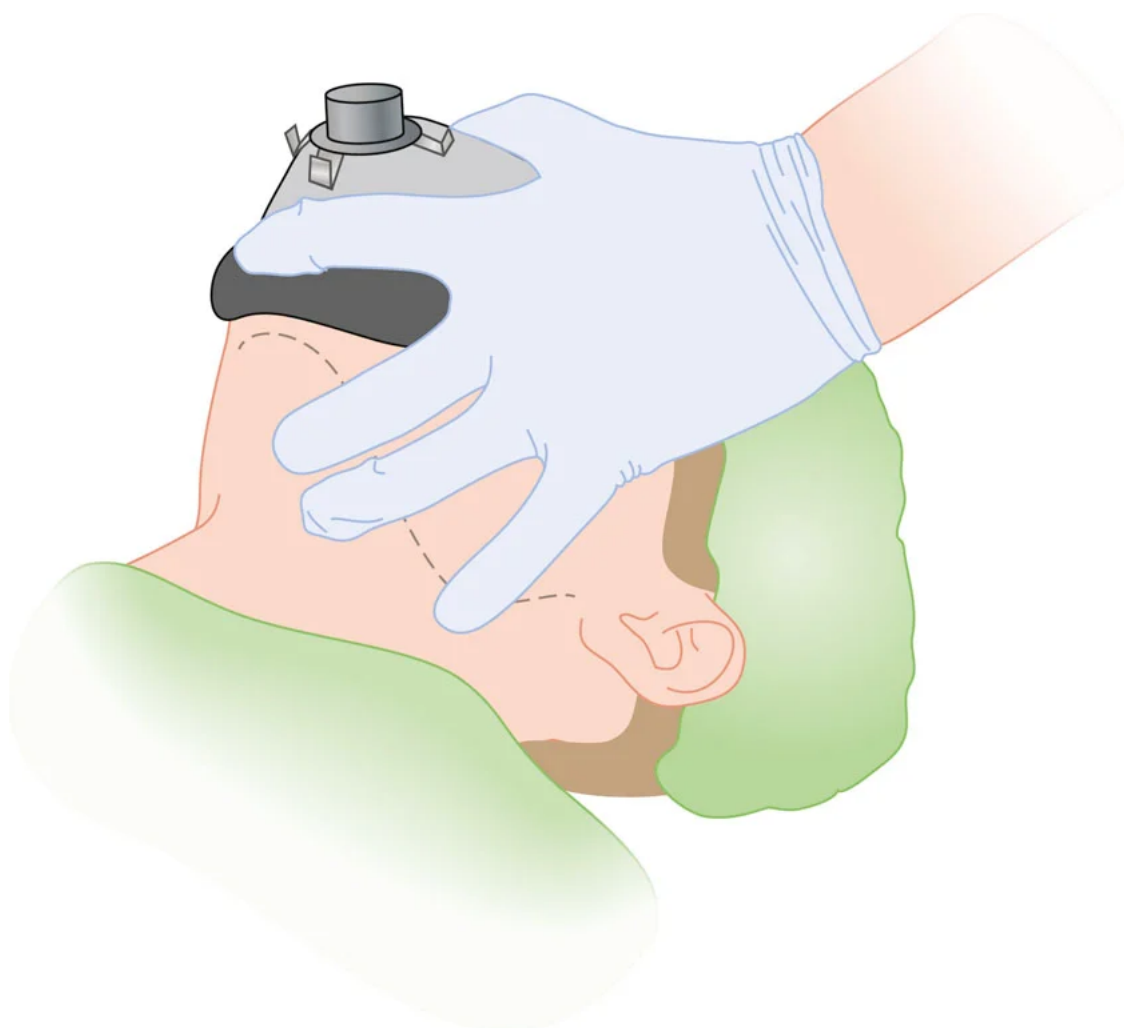

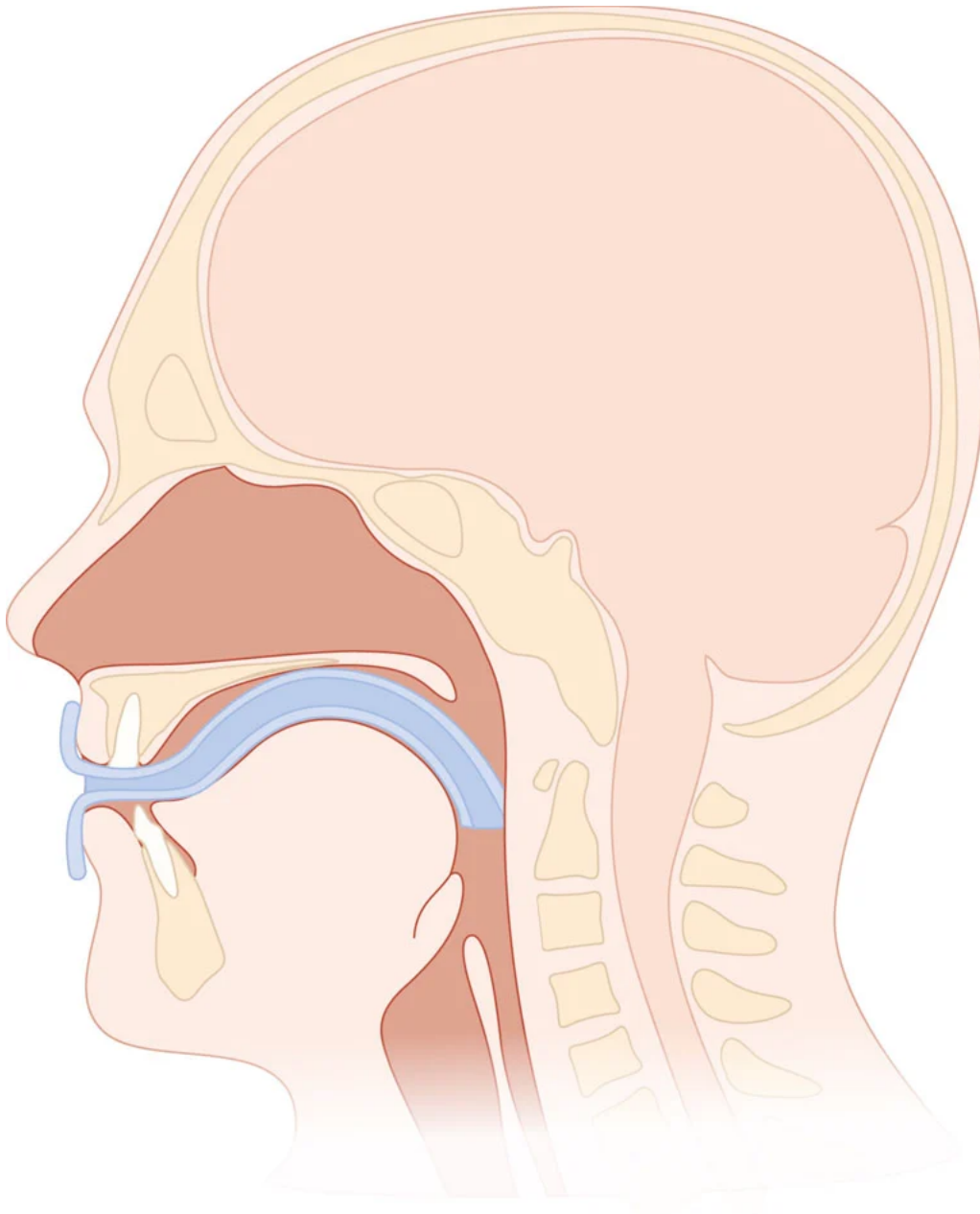
Wentylacja workiem samorozprężalnym i maską – dorosły

Wentylacja workiem samorozprężalnym i maską może być stosowana jako podstawowa metoda wentylacji w czasie niektórych krótkich procedur anestezyjologicznych lub jako pomost do definitywnego zabezpieczenia drożności dróg oddechowych - intubacji dotchawiczej. Typowa maska anestezyjologiczna składa się z części głównej, mankietu uszczelniającego oraz standardowego konektora o średnicy 22mm.

Prawidłowa wentylacja zależy od 2 kluczowych elementów: utrzymania szczelności między maską a twarzą pacjenta oraz utrzymania drożności górnych dróg oddechowych. Maska jest najczęściej trzymana lewą ręką. Kciuk i palec wskazujący formują literę C wokół kołnierza konektora maski. Palce trzeci i czwarty spoczywają na gałęzi żuchwy, piąty na jej kącie. Kciuk i palec wskazujący odpowiadają za przyłożenie ciśnienia w kierunku twarzy pacjenta w celu uzyskania prawidłowego uszczelnienia maski, pozostałe palce odpowiadają za podciąganie żuchwy do maski w kierunku przeciwnym co umożliwia zachowanie drożności górnych dróg oddechowych. Prawa ręka odpowiedzialna jest za uciskanie worka samorozprężalnego.

Efektywność wentylacji ocenia się obserwując ruchy klatki piersiowej. Pożądana częstość oddechów na minutę wynosi ok. 15, objętość pojedynczego oddechu ok. 500 ml. W celu zachowania drożności dróg oddechowych wentylacja powinna być prowadzona z maksymalnym odgięciem głowy, wysunięciem żuchwy oraz podłożeniem pod potylicę pacjenta podkładki z twardej poduszki lub złożonego prześcieradła o grubości 7-9 cm w celu uzyskania ułożenia zwanego pozycją wężącą. Uważa się, że optymalne ułożenie pacjenta w pozycji wężącej ma miejsce wtedy, kiedy linia łącząca przewód słuchowy zewnętrzny z wcięciem mostka leży idealnie poziomo. Jeśli ułożenie głowy pacjenta w pozycji wężącej oraz wysunięcie żuchwy nie skutkują uzyskaniem drożności dróg oddechowych należy wprowadzić do jamy ustnej rurkę ustno-gardłową.

Trudna wentylacja ma miejsce, kiedy nie udaje się uzyskać prawidłowego uszczelnienia maski, pojawiają się duże przecieki gazu i/lub istotne opory w czasie prób wentylacji. Należy pamiętać, że przed przystąpieniem do procedury należy ocenić rozmiar oraz jakość masek twarzowych i worka oraz dokonać testu szczelności worka samorozprężalnego. Bezpośrednio przed procedurą należy zdezynfekować ręce oraz założyć rękawiczki jednorazowe.